

Čím dál tím víc

Hana Hegerová

Někdy lásce říkám Guillotino
Místo růží jen psí víno
vykvetlo nám, to se stává
Já vím
Přinášíš nám strasti nepřeberné
místo něžné lásky věrné
pouze cit, co postonává.
Co s tím?
Někdy se snad láska
spolčí s ďáblem
zetlí v listí na zem spadlém,
které na strom nenavrátíš
To víš
Musíš počkat chvíli, zima přejde,
potom nové listí vzejde,
ten chod světa těžko zvrátíš
Tím spíš

Čím dál tím víc
mi láska sílu dává
a nikdy nepřestává,
dál chci pro ni žít.
Čím dál tím víc
mě stravuje a pálí
ten oheň neustálý,
nechci bez něj být.
Čím dál tím víc
mně láska sílu dává
a nikdy nepřestává,
dál chci pro ni žít.

I když občas velká velká láska
shoří dřív než Gauloiska,
někdy zdá se, že jen doutná
Nic víc.
Někdy přijde bez písni a tance,
bez veršů a renesance,
žádná něha – žádná loutna.
Co říct

Čím dál tím víc...

Proto musím zpívat, chce to ze mě,
to, že co je zemí země,
lidé stále milují se
Nic víc
Starší nežli dávné kresby v poušti
skryté v hustém času houští.
Láska byla dřív než písek.
Co říct?

Čím dál tím víc
mi láska sílu dává
a nikdy nepřestává,
dál chci pro ni žít.
Čím dál tím víc
mě stravuje a pálí

ten oheň neustálý,
nechci bez něj být.